

N:o 49.

Af Herr Lasse Jönsson: Om ändring af föreskrifterna i 4 Kap. 1 § och 25 Kap. 2 § Byggningsbalken, rörande härads- och socknevägars bredd m. m.

I följd af den ökade samfärdsel, som befolkningens tillväxt och näringarnes utveckling framkallat, hafva under de senare decennierna såväl statsmakterna som de kommunala myndigheterna vidtagit omfattande åtgärder för allmänna vägarne förbättrande.

Ett väsendtligt hinder härför möter dock i afseende å de mindre allmänna vägarne, åtminstone inom de bördigare orterna, i lagens stadgande uti 25 Kap. 2 § jemförd med 4:de Kap. 1 § Byggningsbalken, som innehåller, att farväg till och från by, så ock till kyrka och qvarn, bör läggas af oskifto, sex alnar bred och dessutom två alnar å hvardera sidan till diken. Att denna bredd på en allmänt trafikerad väg är otillräcklig, synnerligen då den leder till hamn eller jernvägsstation, torde lätt inses; och då äfven i de orter, der skiftena för många år tillbaka äro afslutade, det är alldeles klart att hvarje sådan väg är, enligt lagens tydliga föreskrift, af oskifto uttagen, diken inberäknade, till 10 alnars bredd, så kan jordegarens rätt ej anses förnärmad, om väg anlägges eller bibehålles vid den så väl behöfliga bredd af 8 alnar; man kan inskränka dikenas bredd, till den för vägens bestånd tillräckliga, af 1 aln vid hvardera sidan.

Visserligen finnas å några ställen by- eller s. k. häradsvägar, som äro ända till 8 alnar breda, men i följd af jordens stigande värde tränga jordegarne på och afdika vägarne sidor till den i ofvannämnda lagrum föreskrifna bredd, och då härtill kommer, att å ställen der äfven utgö-

res af mergel, jordegarne, för att åtkomma denna, utan att inskränka på åkerjorden, upptaga dikena lodrätt från den smala vägens ytterkant till flera fots djup, så hafva många ganska svåra olyckshändelser härigenom årligen uppkommit.

För att bereda nödig rättelse häri, vågar jag vördsamt föreslå, att härads- eller allmänt underhållna sockenvägar, som finnas till större bredd än 12 fot, måtte vid sina nuvarande bredder fortfarande bibehållas; att vid vägdikenas upprensning icke något måtte få från vägsidorna bortskäras, då ej vägens bredd är öfver 16 fot, samt att dikena utmed allmän väg icke må få upptagas till större djup än högst 3 fot från vägens öfverkant, såvida icke sådant för vägens bestånd är oundvikligt och vägsyningsmännen sådant tillåta.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

Lasse Jönsson.